

Î N C H E I E R E

31 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Natalia Ctitor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Natalia Ctitor împotriva lui Constantin Meriacre, Ion Meriacre și Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Valentina Zamșa, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 28 octombrie 2013, Natalia Ctitor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Meriacre, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Valentina Zamșa cu privire la revendicarea bunului din posesia nelegitimă străină.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, la data de 20 aprilie 2006, Andrei Popa, care acționa în baza contractului de mandat și folosință din 19 aprilie 2016, a încheiat un contract de schimb, prin care a schimbat combina, care-i aparține, pe un automobil de model „Audi A6”, cu n/î FL PP 001, care, conform pct. 2 din contractul de schimb, devine proprietatea privată a sa.

Susține că, la data 16 mai 2006, Andrei Popa neîntemeiat a înmatriculat automobilul enunțat pe numele său, la data de 23 august 2006, automobilul a fost înmatriculat pe numele Anei Popa și la data de 12 ianuarie 2008, automobilul a fost înmatriculat pe numele lui Constantin Meriacre.

Afirmă că, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012 a fost constatată nulitatea reînregistrărilor operate de ÎS „CRIS „Registru” asupra automobilului enunțat din 16 mai 2006, 23 august 2006 și 23 ianuarie 2008 și a fost obligată ÎS „CRIS „Registru” să radieze din Registrul de Stat al Transporturilor înscrierile efectuate și să înregistreze automobilul pe numele său.

Relevă că, hotărîrea judecătorească menționată a devenit definitivă și irevocabilă la data de 17 februarie 2013, fiind transmisă ulterior executorului judecătoresc Valentina Zamșa pentru executare.

Mai relevă că, în cadrul procedurii de executare, ÎS „CRIS „Registru” a executat parțial hotărîrea judecătorească enunțată, radiind din Registrul de Stat al Transporturilor înscrierile efectuate, inclusiv operațiunea din 23 ianuarie 2013 de documentare cu comodat a pîrîtului.

Menționează că, executarea hotărârii judecătorești din 17 decembrie 2012 în partea înmatriculării automobilului pe numele său, la moment, este imposibilă, deoarece pentru înmatriculare este necesar de a prezenta automobilul la Direcția de înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto, însă automobilul se află în posesia pârâtului.

Solicită revendicarea de la pârât a automobilului de model „Audi A6”, cu n/î IL AU 377 și încasarea de la pârât a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Natalia Ctitor a depus cerere de concretizare și completare a acțiunii, indicând în calitate de pârți pe Constantin Meriacre, Ion Meriacre și ÎS „CRIS „Registru” și solicitând încasarea în mod solidar de la pârți a sumei de 11000 Euro, cu titlu de prejudiciu material, care constituie valoarea automobilului în litigiu, a cheltuielilor suportate pentru evaluarea automobilului în sumă de 400 de lei și a taxei de stat în sumă de 150 de lei și încasarea de la pârta ÎS „CRIS „Registru” a sumei de 200000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

La data de 24 noiembrie 2014, Natalia Ctitor a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea în mod solidar de la pârți a sumei de 227336 de lei, cu titlu de prejudiciu material, care constituie valoarea automobilului în litigiu, a cheltuielilor suportate pentru evaluarea automobilului în sumă de 400 de lei și a taxei de stat în sumă de 150 de lei și încasarea de la pârta ÎS „CRIS „Registru” a sumei de 200000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 19 iunie 2015 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată. S-a încasat de la Natalia Ctitor în beneficiul statului taxa de stat neachitată la depunerea acțiunii în sumă de 6770,08 lei.

Prima instanță, respingând pretenția cu privire la repararea prejudiciului material, și-a argumentat concluzia prin faptul că, o eventuală admitere a acestei pretenții ar duce la o stare de confuzie, or, pe de o parte conform hotărârii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, automobilul de model „Audi A6” urmează a fi înmatriculat după reclamantă, iar pe de o altă parte, prin prezenta cerere ultima solicită încasarea valorii bunului, însă obținerea unei compensații materiale, ce constituie valoarea automobilului în litigiu, ar duce la o îmbogățire fără justă cauză a reclamantei, precum și că, reclamanta nu a prezentat probe pertinente, concludente și utile, care ar confirma cauzarea prejudiciului material de ÎS „CRIS „Registru”.

Totodată, prima instanță, respingând pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamanta nu a prezentat probe pertinente și utile, care ar confirma cauzarea prejudiciului moral de ÎS „CRIS „Registru” sau întinderea sumei acestui prejudiciu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de Natalia Ctitor și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 18 decembrie 2015, Natalia Ctitor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art. 11 lit. b), g) și i), 307, 374, 607 alin. (1), 608, 622 alin. (1), 1398 alin. (1) și 1414 din Codul civil, art. 25 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ, art. 53 din Constituția RM și pct. 11 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09 octombrie

2006 și greșit au concluzionat că, actele de înstrăinare a automobilului de model „Audi A6”, încheiate de Andrei Popa și Ana Popa, sunt valabile.

Menționează că, instanțele judecătorești au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces și, anume, ale lui Andrei Popa și ale Anei Popa.

Prin referința depusă la data de 14 martie 2016 ÎS „CRIS „Registru” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentei la data de 18 noiembrie 2015 (vol. I, f. d. 213), iar cererea de recurs a fost depusă de aceasta la data de 18 decembrie 2015 (vol. II, f. d. 2).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Natalia Ctitor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, art. 11 lit. b), g) și i), 307, 374, 607 alin. (1), 608, 622 alin. (1), 1398 alin. (1) și 1414 din Codul civil, art. 25 alin. (4) din Legea contenciosului administrativ, art. 53 din Constituția RM și pct. 11 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09 octombrie 2006 și greșit au concluzionat că, actele de înstrăinare a automobilului de model „Audi A6”, încheiate de Andrei Popa și Ana Popa, sunt valabile nu pot fi reținute, deoarece la caz, instanțele judecătorești au stabilit just circumstanțele pricinii, precum și au aplicat elocvent normele de drept, care guvernează raportul juridic litigios.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești au soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces și, anume, ale lui Andrei Popa și ale Anei Popa, deoarece este declarativ. Or, prin hotărârile judecătorești contestate nu au fost lezate careva drepturi ale persoanelor menționate.

Astfel, instanța de recurs notează că, Natalia Ctitor nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Ctitor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Natalia Ctitor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari